

Mijn uitgebreidere reactie:

Mijn reactie op dit wetsvoorstel in het kort is: ik zag uit naar een goed wetsvoorstel en ben erg teleurgesteld in wat er nu ligt. Ik hoop van harte dat er een meer constructief voorstel komt waarmee thuisonderwijs wettelijk wordt vastgelegd als volwaardige vorm van onderwijs waarop op gezonde en passende wijze toezicht gehouden wordt.

Zelf geef ik thuisonderwijs en ik zag persoonlijk erg uit naar een goed wetsvoorstel. Momenteel ervaar ik namelijk het gebrek wettelijke basis voor thuisonderwijs als een gemis. Zowel als moeder die zelf thuisonderwijs geeft, als vanuit mijn achtergrond als sociaal werker. Als moeder wil ik graag met een gerust hart thuisonderwijs kunnen geven, zonder bang te hoeven zijn dat de interpretatie van de huidige wet door de leerplichtambtenaar ervoor kan zorgen dat er juridische stappen genomen worden. Als hulpverlener verlang ik ernaar dat alle kinderen die thuisonderwijs ontvangen ook in beeld zijn bij instanties zodat er toezicht is op hun veiligheid en gezondheid.

Op beide gebieden is er momenteel mijns inziens een ongezonde situatie in Nederland. Enerzijds; ik ben verplicht vrijstelling van de leerplicht aan te vragen, terwijl dat helemaal niet is wat ik wil... ik wil mijn kinderen goed en degelijk onderwijzen. Ik vind het daarbij alleen maar positief als er iemand met me mee zou kijken naar mijn onderwijsplan en wanneer er (goed bij thuisonderwijs passende) basisvoorwaarden gesteld zouden worden. Anderzijds zijn kinderen die een vrijstelling ontvangen nu bijna geheel uit beeld, ze komen niet op school, niet bij een schoolarts maar ook niet meer op consultatiebureau. Uit mijn werkervaring als hulpverlener weet ik dat er gezinnen zijn waar dat helemaal niet in het beste belang van het kind is... zowel voor (sommige) ouders als (sommige) kinderen is de huidige situatie dus onwenselijk.

Mijn hoop en verlangen toen ik hoorde dat er een wetsvoorstel zou komen, was dan ook dat thuisonderwijs als volwaardige onderwijsvorm in de wet zou worden opgenomen en dat er op een passende manier toezicht geregeld zou worden waardoor de ontwikkeling en gezondheid van kinderen goed in beeld is. Daardoor zouden ouders ook coaching en aansturing kunnen ontvangen (op constructieve manier) mochten er op bepaalde gebieden tekortkomingen geconstateerd worden.

Wat een teleurstelling om dit wetsvoorstel te lezen; dit is geen vooruitgang maar een grote stap terug! Mijn pleidooi is voor het wettelijk vastleggen van thuisonderwijs als een volwaardige onderwijsvorm, en het vastleggen van een gezonde en passende manier van toezicht hierop. Het zou mogelijk moeten zijn voor ouders en scholen om te combineren tussen schoolgang en thuisonderwijs. Het zou mogelijk moeten zijn voor ouders om bepaalde onderdelen uit te besteden wanneer zij genoeg zelfkennis hebben om te weten dat zij niet op elk vlak specialist zijn. De overheid en ouders die thuisonderwijs geven zouden op constructieve wijze moeten kunnen samenwerken, in plaats van tegenover elkaar gezet te worden (wat het huidige wetsvoorstel doet).

Het lijkt mij zeer de moeite waard om juist nu tijd en energie te investeren in een constructieve oplossing... er is een lerarentekort wat alleen maar groeit en veel scholen hebben moeite om passend onderwijs te bieden aan elk kind waardoor er thuiszitters zijn.

Het lijkt mij juist een positieve ontwikkeling dat er ouders zijn die ervoor kiezen om zelf de tijd en het geld te investeren om hun kind goed, passend onderwijs te geven. Wanneer de overheid ervoor kiest dit te omarmen en aan te moedigen, maar wel (op passende wijze) te reguleren ontstaat er een veel gezondere situatie. Ik ken veel ouders die (gedeeltelijk op volledig) thuisonderwijs zouden willen geven, maar dit momenteel niet durven omdat het niet voldoende wettelijk is vastgelegd, of omdat zij geen richtingsbezwaren hebben maar simpelweg zien dat thuisonderwijs beter bij hun kind past dan klassikaal onderwijs. Wanneer dit voor hen mogelijk gemaakt wordt, stijgt het aantal kinderen wat thuisonderwijs krijgt en daalt daarmee uiteindelijk het lerarentekort. Aangezien dit vaak ook nog eens gaat om kinderen met speciale noden, zou de werkdruk in het onderwijs dalen door het mogelijk te maken deze kinderen (gedeeltelijk of helemaal) thuisonderwijs te geven. Hoogbegaafde kinderen, hoog-sensitieve kinderen, kinderen met autisme verwante aandoening, langzamer lerende kinderen, kinderen met dyslexie... Voor veel van deze kinderen is het veel minder stressvol en beter passend om thuis passend onderwijs te krijgen, al dan niet in combinatie met deeltijd school. Dan zijn ouders die bereid zijn dit aan te bieden geen probleem wat moet worden ingedamd... maar juist deel van de oplossing. Dit kan het huidige wetsvoorstel niet want het gaat dan om kinderen die al naar school zijn geweest en die op andere basis dan richtingsbezwaar thuis onderwijs zouden ontvangen. Een goed wetsvoorstel zou ook dit moeten vastleggen, mogelijk maken en reguleren.

Kortom ik begrijp compleet dat het voor de overheid belangrijk is de groep kinderen die thuis onderwezen wordt goed in beeld te hebben, voor hun veiligheid en welzijn. Het huidige wetsvoorstel dwarsboomt echter juist de oplossing in plaats van die te faciliteren.

Mijn pleidooi is: kijk naar de toekomst, kijk naar het welzijn van het kind en durf de tijd te investeren die nodig is om met een goede, constructieve, lange termijn oplossing te komen in plaats van het 'probleem' snel te willen oplossen door het dicht te timmeren met dit beperkende wetsvoorstel.

Voor wetenschappelijk en in de praktijk bewezen manieren om op passende manier de kinderen in beeld te hebben en de voortgang te testen verwijs ik naar de NVVTO die hier goede documentatie van heeft opgebouwd door de jaren heen. Ook stichting keurmerk thuisonderwijs heeft hier wetenschappelijk onderbouwde instrumenten voor beschikbaar. Samenwerken met specialisten op dit gebied lijkt me een betere weg dan het negeren van alle wensen en ervaringen van de partijen in het veld, zoals momenteel met dit wetsvoorstel gedaan wordt.